

Utolsó királyunk emlékmiséje a Mátyás-templomban

2024 január 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A szentmisén Vejkey Imre országgyűlési képviselő méltatta a békeszeret, Boldog IV. Károly vallásosságát, háborúellenes tevékenységét.

A budavári koronázó templomban 1916. december 30-án ünnepélyes külsőségek közepette megkoronázták IV. Károly magyar királyt, aki az idő tájt (I. Károly néven) osztrák császárként is uralkodott. A látványos esemény rövid időre elterelte a figyelmet az első világháború borzalmairól, a frontokon zajló véres ütközetekről.

Bánó László gépészmérnök (1857–1946) visszaemlékezésében beszámolt arról, hogy alig két hónappal a koronázási szertartás előtt a kultuszminisztériumtól megbízást kapott a Mátyás-templom fűtési és gépészeti berendezéseinek felújítására, továbbá a gázvilágításnak elektromos világítással való felváltására. A templomban folyt munkálatokról írta: „Az óriási kör alakú lámpatesteket én terveztem meg a Bene és Wein céggel együtt, a díszítési ügyeket Lechner Jenő építész, m. egyetemi magántanár végezte. [...] A királyi vár fűkábeleit bevezettük a templom sekrestyéjébe. Azonkívül még egy tartalék kábelt vezetünk a pénzügyminisztérium egyik, a Mátyás-templomhoz legközelebb eső földszinti szobájába, és onnét a letranszformált áramot ugyancsak a sekrestyébe úgy, hogy két, egymástól teljesen független áramellátásunk volt.”

E visszaemlékezésből tudjuk, hogy ismeretlen tettes a koronázás előtti napon csaknem teljesen átvágta azokat a drótköteleteket, amelyek a koronázási szertartás fölötti súlyos, kör alakú lámpatestet tartották volna. A gépészmérnök felfedezte a rongálást, és azonnal intézkedett.

„Megigazítottuk a bevágott drótkötelet és felhúztuk az utolsó lámpát is, mely éppen az oltárral szemben lévő trónemlévény fölé került. Képzhetem, mily izgalmat váltott ki mindnyájunkban, hogy valami szocialista így akart katasztrófát előidézni a koronázás alkalmával. Én jelentettem is az esetet Bánffy Miklós grófnak, Nádossy Imre kormánybiztosnak és Beniczky Tamás rendőrfelügyelőnek, ki a koronázási rendszolgálat parancsnoka volt.” A detektívek hamarosan ellepték a templomot, vizsgálódtak, de nem sokra jutottak. A másnapi koronázás szerencsére zökkenőmentesen, baj nélkül végbement, s ekkor, a koronázások történetében először csendült fel a magyar himnusz, a „Gott erhalte...” kezdetű császári helyett.

107 évvel később, 2023. december 30-án délelőtt, ismét sokan gyűltek össze Boldog IV. Károly király koronázásának emlékmiséjére, amelyet hagyományteremtő céllal vitéz Berniczei-Roykó Ádám, a legitim Vitézi Rend főkapitány-helyettese és felesége, Ágnes kezdeményeztek. Háborúk ma is borzolják a kedélyeket, de hála az égnek, Magyarországon béke honol, és a méltóságteljes emlékmise szebbé tette az ősztendő utolsó előtti napját. A latin szentmisét Süllei László és vitéz Szerencsés Zsolt atyák celebrálták, s azon a Szuverén Máltai Lovagrend és a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend is részt vett. Magánemberként ott volt Bakondi György, a miniszterelnök belbiztonsági főtanácsadója, és megjelent a Vitézi Rend számos tagja és tisztségviselője is. A főkapitányon, Habsburg-Lotharingiai József Károly királyi hercegen kívül ott voltak a szervezők: vitéz gróf Pallavicini Zita, vitéz gróf Batthyány-Schmidt Margit, vitéz báró Riedel Lóránd, vitéz Kóczy László és vitéz Vejkey Imre törzskapitányok. Képviseltette magát a Magyar Parlamenti Imacsoport Alapítvány, a Habsburg Ottó Alapítvány, a Magyar Páneurópa Unió, a Magyar Batthyány Alapítvány, az Andrássy Szalon Alapítvány és a Magyar Történelmi Családok Egyesülete.

A szentmisén Vejkey Imre országgyűlési képviselő méltatta a békeszerető Boldog IV. Károly vallásosságát, háborúellenes tevékenységét.

Károlyról illik tudni, hogy már 1916-ban kiegyezéssel békével kívánta lezárni a háborút, és nem rajta múlt, hogy az antanthatalmak (beléptetve a háborúba Romániát) másféle forgatókönyv szerint cselekedtek. Ausztriában kísérletet tett a nemzeti ellentétek kibékítésére és elrendelte a politikai amnesztiát. A hadviselésben megtiltotta a civil lakosság elleni támadásokat, és a háború időszakában családja tagjaival együtt ugyanakkora fejadagot fogyasztott, mint amekkora a bécsi lakosoknak jutott.

Sokan nem tudják, hogy Ausztriában a világon elsőként állított fel szociális minisztériumot. Saját vagyonából lehetőségein felül is adakozott a szegények javára, és későbbi számvetésébe is vagyontalanul távozott.

Feleségével, Zitával és gyermekeivel együtt viselte a madeirai számvetés viszontagságait. A funchali székesegyházban gyakran ministrált a fiaival. Még nem töltötte be harmincötödik életévét, amikor 1922. április 1-én végzett vele az influenza (más információk szerint a spanyolnátha). A halála előtti napokban így imádkozott: „azért kell ennyit szenvednem, hogy majd népeim egyszer újra egymásra találjanak”.

Mostantól minden december 30-án emlékezhetünk rá a Mátyás-templom ünnepi szentmiséin.

Bánó Attila

A szerző? Író, újságíró

Borítókép: IV. Károly magyar király (Fotó: Wikipédia)

www.magyar nemzet.hu

Ajánló